

Apšakimū Žratimai i Re-
leiwī kaštoj po 2 Sgr. už
kojną, smulkeis Raštais
išdušawotą Gilę. Gro-
matas reik šen atrapyti:
Worder-Rossgarten
№ 5.

Keleiwis

is

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

№ 16.

Karaliaucziuje, 22. Aprili.

1873.

Redėldienėje po Welykū arba Misericordias.

Ewang. Jono 10, 12 — 16. Grom. 1. Petr. 2, 21 — 25.

Mūsų dangiškajis Ganytojis.

Peršikaityt: 23. Psalmą.

„Pons Dievs yr mano Ganytojis.“ Taip giest
aupšindams Karalius Dowydas. Norint aufšciau-
oje Swieto Garbėje, Galybėje ir Szlowėje budams
tacziau jautės Priegadū ir Biedū ir Bargū iš
Pusū apspeistas, kurios jį apnikti tykojo, o ne
tykū Syki ir apniko. Szitose Priegadose jo Szirdis
Ira Tykumo ir Pakajaus, kaip jis kitame Psalme
est: „Aš guliu ir miegmi wisaij su Pakajumi.“
4, 9. Bet tai iš to atšleit, kadangi jis tikray
no ir sawo Szirdyje iš Tiesės jauczia: Pons Dievs
Ganytojis. Taugi dabar ir tu, nerimšancioji,
pupesziū ir Tužbės pilnoji Dušel, numanyši, kaip ir
galeši i Pakaju pareiti, aeba Pakaju Kartą aptu-
jusi tą ir palaijyti. Tiesie Pons Dievs tawo Ga-
nytojis. Berods jis jau ir be to, be tawo paties
keilyjimo ir Prašymo tawę gano, taipo, kad jis wis
tawęs daboj ir taw be jo Walės ne Plaukelis nū
tawo Galwōs ne gal nuslinkti. Ale tu tai ir turi
noti ir šipriey tisedama jo Ganymui pasidati, šcip
pakajus atstu nū tawęs pašliect.

Didant tu tai ir tikray tikėti galētumbei, tay
Ponas Diemas toks malonus yra, kad jis, norint Dan-
aus ir Žemės Wiešpatimi ir Karaliumi budams,
tacziau mums meilingu Ganytoju prisišino ir pašjada,
pacziy Sawūšius, sawo Mylimūšius, ganyti, wier-
aus ir rupestingiaus, ne kaip toks Kerdzius sawo
weles gano. Todėliey gaun Prarakas Jėzaijošius
Beršf. 40, 11) apšakyti: „Sztay Wiešpatš Ponas
Diemas ateit šplingay ir jo Ranka Karaliaus. Jis
sawo Kaimenę ganyš kaip Kerdzius; jis Gryczius i
sawo Glėbi suwalys ir sawo Antyje nešios ir žin-
amases Awis wadzios.“ Dgi per Praraką Gžekteli
Beršf. 34.) Pons Dievs žmogiškišius Ganytojus, tai
Walancziūšius, Kunigus ir Mokitojus dėl jų Re-
ternybės išbardams apšifako, kad jis pats ant Žemės

pareišęs, sawo Kaimenę ganyti, tarydamš: „Sztay aš
pats pirdabosiu sawo Kaimenę ir ję sujėškosiū. Aš
prapūlusiję sujėškosiū ir paklydušiję parwešiu ir ižeistiję
apraišcziosiu ir Regalincziųę pridabosiu.“

Ale tai Dymai, kad Ponas Diemas, norint dabar
šiel apšifakęs, kad jis pats noris sawo Kaimenę ga-
nyti, tam patim (34.) Berškrime tūjau wēl (Berškm. 23.)
šako: „Aš jiems išatysiu wieną wieninteli Ganytoji,
jas ganyšenti, butent sawo Tarną Dowyda: tas jas
ganyš ir joms bus Ganytoju.“ Kaipgi ben šitas Pa-
žadėjimo Žodis iššimano? Wats Pons Dievs nor
Ganytoju buti, o tacziau jis tikr ir wēl nor kitą Ga-
nytoju štatyti, o tafari turis Dowydas buti, kurfai
tacziau jau pirm keliū Szimtu Metū buwo pašimires?
Mūsų šendieniškosios Ewangelijōs Žodis dūda ant to
Klaushymo tikra Atšilėpimā. Nesa tame mes girdim
sawo Pona Jėzu kalbant: „Aš esmi geras Gany-
tojis.“ Taugi Jėzuse Kristuje anie meilingieje Pra-
rakawimai senojo Testamento iššipilde, kadangi tas pats,
kurs sename Testamente per Prarakus paties Pono
Diewo Wardan su Žmonėmis Izrael iš Dangaus kal-
bėjo, tai ir tas wats, kurfai Gziesui iššipildzius iš
Mergōs Marijōs užgindams pats Ponas Diemas
podraug ir Dowydo Sunumi pastojęs šako: „Aš esmi
geras Ganytojis.“

Todėliey, mieloji Dušel, šitą sawo Ganytoji ir
išganytoji tu wierniausiey ir širdingiausiey apšwertf,
sawo Pona Jėzu, kurfai sawo Gynasti už tawę pa-
dawęs ir kurfai tawę kaip sawo biednųę mylimųę
Awelę pažista, saugoj ir kawoj. Tay jis tawę per
tawo wišą Amži wadzios ant žaliūjancziujū Lančū
sawo Malonės, o kad tu trokši, tay jis nuwes tawę
prie gnywojo Wandens. Gerybė ir Mielasirdingyste
pašeks tawę per wišą tawo Amži ir tu pašlikši Dan-
gaus Namūse Pono Diewo wisadōs ir amžinay. Amen.

Šis Rusdawimū Wokietijōs

jau ši ir tą Papasakojimā Keleiwis pagal Štaitytojū
Norejimą šiczion yra parnešas. Ale Prietelei tūjū

dabar dar daugiaus prašo. O tai juk ir ne Dymai; nėra Wokietije mums ne swetima Žeme, bet dabar didesnioji musū Tėwiskė yra. Kas ne norėtu patirti, kaip toje pirm anū senū Gziesū Wislab išwėizdėjo? Todėl pažada Kelewis, kas jam Papasafojimo bey Vaminėjimo werta pašrodys, apškeisdams su kitais naudingais Papasafojimais, po wuršun stowincziū Užrašū šitūse Laiškūse sawo Prieteliams sustatyti. — Szendien jis nor kalbėti

Apie Išsiwalnyjimą Wokietijōs nūg Pomyštės Rymijonū.

Seniausame Gziese wiša Wokietije tą Wardą Germanija turėjo, o jōs Apgywentosei todėl Germanai wadinami buwo. Prie tūjų Rymijonai ale ne tiktay Apgywentojus musū šendieništos Wokietijōs, tarp Donawōs bey Reino Upjū, tarp šiauriniū Juriū bey Wylsōs Upės, bet ir Apgywentojus šendieništos Belgijonū, Šullanto, Dėnemarkiū, Norwėgiū, Szwėdū bey Prusišjōs Žemės rofūdawo, kadangi jie wiš pagal sawo Budus bey Kalbą iš wienōs Weislės ēšą pašrode. — Gziese Užgimimo musū Wiešpaties šita didžioji Žeme, kuri dabar prie gražiausiųjų Kampū Ciropōs priklauso, dar labay šurpi, drėgna ir ant Nusitraukimo i ješę menkay pašwieczianti te buwo. Bais didelios Girisios persitrauke nūg wieno Galo iki fito, taip kad wiša Žeme ney kokia wienintele Gire pašrode. Saule sawo Zorojimu n'isenge per Tankumynus persiwėrži ir drėgnąjė Žemę pilnay išilbyti bey išdžiowinti. Upjū Wandenei pilnā Walę turėdami ir per Krantus tekėdami didžius Žemes Kampus i Smuklynės pawerte. Tiršta Myglė ilgay patentanczią Ufaną bey tamšės Dienas padare. Stanaus Medžiū Waisiaus niekur ne buwo matyti, medina, kartrufšti Obolukai tarp fitū Medžiū te augdawo, o prie Namū bais dideli Midikai ant Maisto bey rets koks kius Wirals. Ant mažųjų menkay igywentū Dirwikū Apgywentosei tikl Meziū ir Awizū bey Mazumą Kwieczū te augindawo, Ruqiei dar ne buwo pažystami. Didey užtektinay tacziau Wokiecziei puikiey želiancziū Ganyšlū turėjo, todėl jū Galwijei bey Arklei, kaczieig mažo Stomens, ale labay driuti bey stiprus budawo. Aukso bey Sidabro czion dar ne buwo randama ir ne jėškoma, ogi ney gudriejie Rymijonai ne jaute, kokius Starbus ta Žeme pašikawojusi laike. Aukštame Gyriuje stowėjo Tytweikas czion randamūjū iš Žemės tekancziūjū Druskōs Wersmjū, tases ne tiktay Rymijonai apturėti geide, bet del tūjų ir tarp pacziū Wokiecziū Susiwalnyjimai bey kruwini Susimūšimai nusidawo. Didžiausysis jū Bagotumas tacziau radoš Girisose. Tū Tankumynai buwo Mėškū, mediniū Sauczū, Brėdžiū, Bėgikū ir wisokiū Pauškeziū Gywenimai. Seniejie bey Jauniejie iš Medziowlės

dideli Pasimėgimā turėjo, bet priegtam ir Maisto nūg Awdaro tokiu Budu igyti galėjo. — Seniejie Warbkiecziei Miestū ogi ney didokū Kiemū ne turėjo. Štos daug atymā Kaimynystę ne mylėdami, pašbudawozie. Koznas sawo Butelufā atšiu nūg fitū prie tokio norngi šwiezio Wandenuko, tytoj Girėj, ant stataus Kraa arba žalioj Dauboj, buteat iš nambjū n'apdirbiū, woz tafyriū Medgaliū, Tarpus bey Plybes Moliu išlaikimdami; Stogai iš Szakū bey Zaarū bėdningay buw sutaisyti. Aplink Butą gulėjo Diwa. Tokiam Pakre laikyme Wokietis pilniausioj Walnybej gyweno; Warbijam ne turėjo ka pawelhti. Namū Tėws sawo Ido mūse buwo Pons ir Sudzia, Karalus ant sawo Iygo mylijōs kaip ir ant Wisū, kuriems jis Maisto surome turėjo. Driutame, sweikame ir kone milžiniškoz dydziamė Kune gyweno stipri Šyla bey ne perlenkiant š Meile prieš sawo Tėwiskę; iš melnyūjū jo Atiū kaimbėjo Wiernybe, o pro aukš-geltomejie jo ilgyeie Plauk K taip mandagiey jam pristowėjo, kad ir Rymijonai to apy pašidziauge, o rymijoniškos Žiuponės tokieis Plauka at iš Wokietijōs nupirktaisicis, sawo Galwas paškweisdawo

(Dar ne wiskas.)

Pilippas Jokubas Szpėneris

(woništai: Spener).

[Pradžia Num. 15.]

Anoj senoj woliškōj, dabar nū Francuzū wrt atlainėtoj Žemėj Ober-Elšass, nekuriam Kieme, Kalyb poltsweiler wadinamam, yra Pilippas Jokubas Szpėneris Metė 1635 užgimės. Nūbazniejie waz Gimdytojei sawo Suny anšči Wiešpacziui primėste pašiprocewojo. Anšči todėl ir šis Waiselis wišu sawadė Pasielgimu parode, kaip didey jam pamiego, Wiešepatiēs Keliu waiskezioti. Pašdarbojims paprastajo. Rudikiū žaislais jam jau iš Mazens n'uzteko, mias lesnos jam lubėdawo geros Knygos buiti, o tarp tūpri jis ypacziey Bybeles bey Dranto Knygas apie tikra re Kriškezionumā aukštoj Garbėj laikydawo. Nekuriy aukšta edelmoniška Žiupone arba Growėne prie st Kumū priklause, o jis taje ir iš Szirdies mylėdamo kra ale jam 13 Metū senu pastojus, igawo ta Žiuponais n'išgydomaję Dzutlige ir gatawijos tikray kriškezioniš Dai Bidu ant pašujosiōs Kelonės. Szis tykusis, Paštro kajaus pilnasis Pašigatawylimas bey Mirimas Dušiel czion pribuwusio Jaunikaiczio taip labay nutwėre, kad jis toktai per wišą sawo Amziū užmiršti ne galėjo. Sz Labay brangus Wyrš jam pastojō jo Kunigs, kurš an jū izegnojo, ant Izegnojimo prigatawyo ir jam wėliawōs dar wisoki gerg Pamofšą priteike. Kol gyws jis Kacz priēs tą Wyrą Dėkingyste sawo Szirdyje palaikis D kaip anšai jam Gilybes šwentojo Rašto atwėrdam

o nusistebėjo nūbažnasis Jaunikaitis del didžiojo Darbo, Dievo Žodyje randamojo, del Bagotumo die-
 fšods Tiesods, taip lengwey išmanomods ir prastais
 wżieis ištartods, jis nusidwyjo iš to, kad tose
 romgiose Rnygose koznas žmogus kielwiename Stone
 rala Gywasties Baūlaityme to rasti galys, kas jo
 , rožieci priwalu yra. Todel wis wertingisuu ir
 ailimesniu jam pastojo šwentasis Diewo Žodis.

bu Tokiods nūbažnods ir nūg Niekniekiū šio Swieto
 Pakreipusiods Dumods budams, Szpēneris jau anksti
 Karbiems Atikimams tinkas pastojo. Jau 18tam
 Mo Amžiaus Mete jis mokino ir pamofinanczias
 Jygas rafe, o 19taii Metą praleidus, kuriam Se-
 utime Jaunikaicziū Tulasis dar pats Wedimo bey Su-
 štrzymo privalings yra, galejo Szpēneriui jau du
 ant šlu Princu iš Kunigaitštytės Pfalc ant Pamo-
 kimo bey Użauginimo padūti tapti. — Mete 1663
 u Kunigu bey Sztadentū Mokytoju Mieste Sztrafburg
 tapus Reino "pēs pastojo. Jo Szirdies Lengwumas,
 ka atwirasis, ne susitraufes ir ne susitraufes linksmasis
 mudas Apšiejime su Kitaisieis jam wisas Szirdis pri-
 ipe, o kaczieig jis dar jauns buwo, tay tacziau Wisū
 pakarniu Garbės Įrodymu jam artinos ir apie
 kalbejo, nēs jis sawo Urėdą Szirdies Wiernumu
 suawodams ne jėškojo Gudrumu Garbės prie žmoniū
 y Priskreipimo didžiojo Pulko. Po trijų Metū tape
 pirmoju arba wyresnoju Kunigu i Miestą Frank-
 ert (prie Upės Main) pawadintas, o nūg dabar Į-
 aldynias jo Urėdo ant Žegnonės wisods Wofietijods
 dangeliškai Bažnycziai nusidawe. Szpēneris buwo
 bazinēs, ant kuriods Wietods ewangeliškoji Kriščezio-
 eite sargalawo; jis žinojo, kur su tikroju Gydymu
 padėti reikiejo, butent tūmi, kad mokytojiskasis Stonas
 persimainyme ant Gero pirmaję Pradžią padaryti tu-
 aljo. Todel jis taipo sakydawo: „Mokytojiskasis Urė-
 is ne tur per koki žmogiską Remestą laikomas buti,
 ūpri išprowyjant tikt Ruwo Sylods bey Susimanyimo
 a reikia turėti; o prie to ir aukšts Įšimofinimas
 wey platus Žinojimas dar niera wyriausis Daiktas;
 it wien tie, kurie patys Diewo Baimėje gywena ir
 tray nūbažni yra, te gal Kitū Mokytojeis bey Wa-
 ais ant Įžganymo pastoti.“ Todel jis pirm wisū
 Daiktū to jėškojo, wisam sawo Pasielgime Paweifflu
 krodės neweidmainaujancziods Nūbažnyštės buti. Kas
 ielą Dieną jis mėginods pats sawę po Diewo Aktū,
 rdingay pasimelidams už sawę bey už Surinkimą.
 Szwentods Dienods Szwentimą jis aštrien pilnawojo.
 amofinanczias Rnygas bey išgulufi Sztadėrawimą
 ods per Mier' mylėdamas jis tases šwentose Dienose
 acziau powisam i Szali padėdawo, tikt tokius Raštus
 is tada te skaitydawo, kurie ant Szirdies PAGERINIMO
 am prideringi rodēs, kaip antay Amžiaus Bėgio

Aprašymus tikray nūbažnū žmoniū, arba jis Plunksną
 pasiēmēs surašydawo sawo Wislis apie kokią norint jo
 apmastytaję kriščezioniską Tiesą, o kartais jis tada ir
 dwašiską Giesmę sumišydawo bey sustatydawo. Pa-
 klaustas apie tai, kas Wislab Griekui prirotočina ēsant, jis
 sawo Sude aštrus lubėjo buti. Pasidarbojimą su Nieknie-
 kieis, Szpielawimą, Szokimą bey swietiską Pašlinksmimo-
 jimą (ypacziēy šwentomis Dienomis nusidūdantysi) jis
 per tokius Daiktus išrado, kurie Kriščezionui ne pritinka;
 jis mislyjo, kad tasai fitofę Džiaugsmo bey Linksmybės
 Wersmę pažinti turys. Sawo Urėde jis wisur ir
 wisuczies Diewo Tarnu išširodydawo. — Įšioley
 Kunigai per Pašžeminimą buwo laike, su Pamofinimu
 Jaunūjū arba Rudikiū užsidėti. Szpēneris bumušyji
 Budą, kad Waikai Bažnyczioje Wierods Pamoflā su-
 tehta gaudawo, wēl atšwiežino ir Wertingumą bey
 Swarbuma Įžegnojimo i Szwiešą pastate. Ant Ko-
 zelnycziods ne geide Szpēneris aukštais Žodzieis bliz-
 gėti, arba taisyieis ginczytis bey Waidą pakelti, bet jis
 kalbėdawo kaip Tėws su sawo Rudikiēis, jūs ant wisō
 Gero pagraudendams. O weikiey ir Waisus jo Darbo
 atwiray paširode. Daugiemis pradėjo del Įžganymo
 Rupezejiei atšrašti, tie pas Szpēneri atėję dar ypa-
 tiško Utgawinimo sawo Szirdziū bey aškesnio Priro-
 dyjimo ant Gywasties Kelio išūprafe. Tus jis tam
 priskirtais Stundais i sawo Namus lubėjo pasikwiešti,
 ant jū Klausymū atšliepti ir Kozną ant to prirodyti,
 kaip jis tikras Kriščezionis pastoti galys. Bet Tu-
 lasis jo Namus bey ši mažesnyji Surinkimą Aplan-
 kancziūjū rods ir dwašiskay pasipusti bey prieš Kitus
 pasididzioti pradėjo, todel Szpēneris ne retay ir koloti
 bey subarti turėjo, jey kas sawę už Kitus per geresni
 laikyti ir todel nūg Bažnycziods Aplanckimo ogi ir nūg
 Wartosimo šwentods Weczerēs atštraukti pradėjo. —
 Ale ka mislyji, Skaitytojau, ar šis wiernasis Diewo
 Wyrš, šis tikrasis Wads ant Kelio Įžgany mop pats
 be Įšlojojimo pašilko? Ak ne, ir jis tuleropay pa-
 tirti gawo, kad Nedėkingyste šio Swieto Alga yra.
 Daugiemis jo šiproji Nūbažnyšte, jo Suwaržymas,
 kaczieig iš tikrōs Weilēs nusidūdas, ne patiko. Be-
 weik todel atšrado ir susibuntawojo prieš ji Prieš-
 ninkū Pulks. Dywinus Užmėlojimus nūg jūjū gawo
 Szpēneris patirti, nēs jie sake: Jis Gerdayme per
 toli einas, jo Paweiflas per sunkus ir ne pasekams
 ēsas, Kriščezionumas, kuri jis mokino, ēsas ne pake-
 liama Rašta!

(Dar ne wiskas.)

Wisofia Žinia.

— Musū Wiešpats Giecorius keta Musū Cie-
 coriui Garbę padaryti ir ji ant jo Gimimo Dienods,

furi manding 29 taji Aprili bus, Petersburkio Mieste aplankyti. Ketverge 24 taji Aprili Ciecorius Vilhelms Wafare iš Namū iškėliaus, Pietnyczioj jis ant Ziegoriaus 9 Nymetyj parwyks šicziou i Karaliaucziū ir ezionay pašlėks iki Subatōs Ryto. Bet Subatoj jis Gelžkeliu toliaus keliaus ant Petersburkio linkay. O ant šitōs Kelionės jis drauge ims Bismarki, Mulcki ir kas jin tiek dar kitū sawo Aukščiausiuju.

— Pietwafarinioj Wokietioj randas Karalyšte, Wardu Wirtembergis, furidōs wyriausyšis Miestas Wardu Stuttgart. Szitame Mieste yra paštuniose Merco Dienose dideli triudni Sujudimai nusidawę. Wiens Zalnierius burwo Seredoj 26 taji Merca wiename Drabuziū Krome kas=zin ko pirkti noręšes. Kromininke burwo Zydelka, su furia ans Zalnierius i Waidą paręjo ir potam iš ten išsprudęs budams, ne=zinom, ar su Teisybe ar su Neteisybe jis godēs, buk ana Kromininke bey jos Sziziei, taipjau Zydei, ji apnykę ir baisyty subėdawoę. Iš to pašidare tarp Miesto žmoniū skaudus Papykis ne tikt pries auę Kromininke bey jos Bagalbininkus, bet pries wišus Zyduš, ir jušibęę Akmenis ne tikt pries anę Kromę, bet pries wišus pažistamūšus Zydu Butus lafinti pradėjo. Miesto Wyriausybe išsiunte Zalnieriu Pulkus ant Ulycziu, kurs Maištininkus ir išguiniawo. Ale tie wienoj Wietoj išguinioti beweiš susirinko ant šitōs. Toktai atskartojo keles Dienas, o ne tikt Dienomis, bet ir Naktimis. Ale dabar rodos Maištrai ten jau pašilowę. Tai rods labay negeray, kad Mieszcionys ten pries Zyduš toki Maištra kele, ale Zydu Pašielgims tenay, kaip tulose kitoje Szalyse kartais toks nešwanus, kad žmoniū Szirdys pries jus ir ne norint Papyktu pašpildo.

— Arkliū Turgu šicziou Karaliaucziuje Dienose 26., 27 bey 28 tojo Meižo šimet be laifant, bus podraug ir weisliniū Galwijū Turgus laikytas.

Rwitas už Dowanas.

Manępi atstunte iš Naujo:

1) Brolis Martins Lankutis iš Raisen=Zettkant ant Pašuntinyšės Dowaneliū surinkęs 50 Drl.

2) Wargais didey aplankyta Szirdele 1 Drl. ant Neregincziujū Epitolės, ūzmeldimo prie Aukščiausiojo Krasės meilydama.

3) Sziczion pat prie Bajnyczidōs arba ir pat Bajnyczioj prie Parendo prieimant man idame ant Pašunt. N. 1 Drl., B. W. 5 Sgr., nemineta Szirdis 10 Sgr., J. A. 10 Sgr., W. 5 Sgr., o ant Neregincziujū wiens Zalnierius 5 Sgr., J. Sz. iš Fr. ant Wargdieniū 10 Sgr.

Sergancziouj Wargdienē žmonele Juliane Dar m ei w
firbinga Dekawone apšifako, kad jeišei A. J. iš R. f. Ura
Parapijōs 1 Drl. 18 Sgr., o Gasp. Kr. A. iš W. toj, a
Kaufēnū Pušta 1 Drl. 15 Sgr. ant Altgawinimo jōs W. telūto
tiestog prisiunte. Kas man ant jōs Pašalpoš prisiusta b ant
tai jisie taipjau yra gawusi. (Dar ne wiffas.)

Preke Karaliaucziuje 19. Aprili.

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwicziei 9
100 Sgr. Rugiei 54—58 Sgr. Miežiei, did., 44—46
Miežiei, maž., 40—44 Sgr. Awioš 24—29 Sgr. 3.
niei, rain., 60—65 Sgr. Žirniei, balt., 55—58 Sgr.
putes 22—25 Sgr. Szienis 25—30 Sgr. Ent 3.
Sziaudai 22½—30 Sgr. Entn. Swiestas 10—12 Sgr.
Swara. Kiausiei 5—6½ Sgr. Mandelis. ang

A p s a k y m a i.

Tai tikroji Tiesa:

prie T. W. Schäfer, Tilžei, Wokietziū Ulyczioj Num.

ir ši Met perama **puikiaušū:**

audziamū Bumbuliū, audziamū Wilnū, ma
niniū Werpaliū — (o kas wyriausis Dalys
yra —) nemislytinay pigies!!!

Taygi reik žirna arba Wardo ūžraša geray istēm

T. W. Schäfer, Tilžėje,
Wokietziū Ulyczioj Num. 14.

Parwū ant Apparawimo.

Wisokiū Parwū ant Apparawimo Triobū, Stu
Langū, Duriū, Wežimū, Szlajū ir t. t., kaip antay: Ci
weiso, Szwinbalczio (Blywit), Szlemkreidōs, Brunraudon
Gelton=Žemės, Žalžemės, Frankfurtiškio jūdojo Parwo ir t.
saujaj ir Aliejuje sutritū, lyg taipojau ir Limfemeniū Aliejau
Fernetso, Terputynaliejaus, wisokiū Lakū Lakierawimui b
Pinzellū perama gerū geriausiey ir pigiausiey naujame

Drogū bey Parwū Krome
prie **S. A. Röder,**

Tilžėje, aukštoje Ulyczioje Num. 78,
ties Haupt=Steyeramtu.

Apsakymas.

Wisokiu geru Bumbulu, baltintu, nebalintu, ir par
būtu, taipjau ir Masynės Werpalu, baltintu ir nebalintu
kaiy ir Lashnu bey Szmultes ant pigiausio Prekio yra par
dūdama prie

Ch. Furgeit,
Kagaine.

Per pigius šipirkimus aš sawo Bumbuliū arba Med
wisniū Žopostą bagotingiausiey prispildes esu ir parbūdu gryn
arba nebalintū Bryma už 9½ bey 10 Sgr., Ekstra=Bryma
už 11 bey 12 Sgr., baltintū Bryma už 14 bey 15 Sgr.
Swara, kaip ir wisaiy parwūtas pigiausiey. Geriausū Ma
šyniū Werpaliū nebalintū ir baltintū aš lyg taipojau dides
Daughbes turū ir parbūdu, istuktinti norėdams, pigiausiey

Tilžėje, Wokietziū Ulyczioje ties Wokietziū
Pūtėriškaję Bajnyczia,

Johann Rohnert.